

# **NÀNG THƠ VÀ TẾT ĐÊM TÙ**

**(Mười Tết trong xà lim biệt giam – Hà Nội –  
“Hỏi nơi này ? = Ai cũng nói Việt Nam !”)**

**Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)**

**Thân kính tặng Quý Ban Tù Nhân Lương Tâm.**

- **TẾT đêm về, Nàng Thơ tôi dạo gót  
Từng buồng giam thăm viếng bạn tù chung.  
Nghe tâm sự tận đáy lòng đau xót  
Của bao người trong kiếp sống lao lung.**
- **Mỗi một người, một tâm tư sâu nảo  
Vạn lời Thơ không chép hết bi thương.  
Tiếng thở dài cuốn theo trời giông bão  
Lời oán than chìm đáy nước trùng dương.**
- **Có những kẻ tuổi già nua cô độc  
Nhìn tường giam như vách đá mờ chôn.  
Bao tâm sự rụng dần theo mái tóc  
Bước Thời Gian giẫm nát cả tâm hồn.**
- **Lần ngón tay, đếm năm tù tử nhục  
Hai bàn tay mười ngón đủ mười năm.  
Giữa trần gian sao đây là địa ngục  
Đâu thiên đường ? – mờ mịt cõi xa xăm !**
- **Có những kẻ nằm mơ đàn con dại  
Sống lạc loài như lũ trẻ mồ côi.  
Nhắm tên con mà nghe lòng tê tái  
Đứa sau cùng đói sữa, khóc trong nôi.**
- **Nghe tiếng chó sủa đêm ngoài xóm vắng**

**Mơ về thăm từng giấc ngủ con thơ.  
Theo gió đưa chuyển tàu khuya còi vắng  
Đường ngược xuôi thương cảm vợ bơ vơ.**

- **Thấy nắng khô cũng lo mùa hạn hán  
Cơn bão về cũng sợ cảnh nhà tan.  
Bữa cơm tù nước rau đầy hay cạn  
Cũng âm thầm lo ngại giá leo thang.**
  
- **Có những kẻ tuổi Xuân vừa chớm mộng  
Mà thân tàn còn lại chút xương da.  
Đêm nằm mơ cánh chim trời bay bổng  
Về quê xưa tìm lại tháng năm qua.**
  
- **Tìm gặp lại người yêu thương bé nhỏ  
Tình sinh viên đại học của ngày xưa.  
Nhưng giờ đây sách trường quen đã bỏ  
Làm công nhân dầu dãi nắng cùng mưa.**
  
- **Đi trở lại những đường xưa nẻo cũ  
Thuở em về tan học nắng dâng hương.  
Chỉ cầm tay mà đêm trường không ngủ  
Tên người yêu thành luận án đề cương.**
  
- **Xin được sống nơi quê nhà hạnh phúc  
Bên mẹ cha cùng em trẻ ngây thơ.  
Nhưng còn đâu ? - Nơi đây tràn khổ nhục  
Thở bằng hương dĩ vãng, sống bằng mơ.**
  
- **Có những kẻ nằm rên trong bệnh hoạn  
Chữa cơn đau bằng những tiếng thở dài.  
Lời kêu cứu từng gào lên ai oán  
Biết gào ai ? - Gió thoảng bỏ ngoài tai.**

- **Nằm mơ ước được vài viên thuốc bổ  
Ly sữa đầy – nước mắt bỗng trào ra.  
Trong tự điển nghĩa “Con Người” in nhỏ  
Và từ lâu nét mực đã phai nhòa.**
  
- **Có những kẻ vẫn gan lì chai đá  
Thách thời gian, không muốn sống bằng mơ.  
Vui chấp nhận khúc quanh đời nghiệt ngã  
Chí Hùng Tâm đâu có cạn bao giờ !**
  
- **Người yêu thương cách muôn trùng vạn lý  
Nên sầu đau chỉ thoáng thấy trong Thơ.  
Tháng ngày qua vẫn bền gan vững chí  
Nằm nghĩ suy thêm thể Nước cuộc cờ.**
  
- **Tuy lòng đau nhưng còn nguyên giá trị  
Bao quanh hồn nghìn tảng đá hoa cương.  
Mỗi ngày qua – một huy chương nhận đủ  
Trao cho Đời – xin chuyển lại Quê Hương.**
  
- **Và cứ thế, Nàng Thơ tôi lặng lẽ  
Mỗi đêm về ghi chép vạn nguồn mơ.  
Tìm vẫn vui nhưng sao toàn thấy lệ  
Lao tù này chỉ có máu trong Thơ.**
  
- **Nàng thông cảm, lắng nghe dòng tâm sự  
Từng bạn tù trong bóng tối viếng thăm.  
Hỏi tên tuổi thì bao người do dự  
Hỏi nơi này ? – AI CŨNG NÓI : VIỆT-NAM !!!**

**Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)**

*(sáng tác qua trí nhớ trong tù biệt giam, nay ghi chép lại,  
lưu niệm một quãng đời...).*

